Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887. Wydano i rozesłano dnia 15. Marca 1887. **Część VII.**

Nr. 14.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lutego 1887 l. 8041, którem ogłasza się rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 8. Listopada 1886 l. 8152,

względem zmian niektórych postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Grudnia 1860, l. 36.413, co do podziału techników prywatnych z upoważnieniem rządowem, i wymogów kwalifikacyjnych, które wykazać winni ubiegający się o takie upoważnienie.

C. k Namiestnik:

Zaleski w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. Listopada 1886, l. 8152, wydane w porozumieniu z c. k. Ministerstwami wyznań i oświaty, sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa, mocą którego zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Grudnia 1860 l. 36.413, o podziale prywatnych techników z upoważnieniem rządowem, tudzież o wymogach kwalifikacyjnych osób ubiegających się o takie upoważnienie.

Ażeby aż do wydania nowego statutu dla techników prywatnych z upoważnieniem rządowem, pogodzić postanowienia ministeryalnego rozporządzenia z dnia 11. Grudnia 1860 l. 36.413, odnoszące się do kategoryi tychże

techników i kwalifikacyi kandydatów, ubiegających się o upoważnienie rządowe ze zmianami, które od tego czasu zaszły w rozkładzie nauk, tudzież co do egzaminów i świadectw w szkołach politechnicznych i akademii rolniczej, widzi się Ministerstwo spraw wewnętrznych spowodowanem wydać w porozumieniu z Ministerstwami wyznań i oświaty, sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa następujące zarządzenia, które zmieniają częściowo §§. 1, 2, 9, 10 i 11 powołanego rozporządzenia i wchodzą w życie z dniem obwieszczenia.

§. 1.

Zaprzysiężeni, przez rząd upoważnieni technicy prywatni dzielą się na cztery kategorye:

a) Inżynierowie budowy, względnie inżynierowie budowy i kultury (dla budowy dróg, budownictwa wodnego, budowy mostów i kolei włącznie z budowlami lądowemi bezpośrednio w związku z temi budowami stojącemi, względnie dla wszelkiego rodzaju technicznych robót przy kulturze).

b) Architekci (dla wszystkich budowli lądowych a w szczególności dla wykonywania robót artystyczno-budowniczych).

c) Inżynierowie budowy maszyn (dla działu mechanicznego, włącznie z budowlami lądowemi w bezpośrednim związku stojącemi z urządzeniem maszyn) i

d) Geometrzy, względnie geometrzy-technicy i technicy kultury (dla pomiarów, względnie także dla czynności technicznych przy kulturze z wyłączeniem większych czynności hidrotechnicznych).

§. 2.

Dowód odbytych studyów technicznych, przepisanych dla każdej z wymienionych czterech kategoryi techników prywatnych z upoważnieniem rządowem, ma być dostarczony za pomocą świadectw jednej z państwowych szkół politechnicznych a względnie akademii rolniczej. Tenże polega:

a) Co do inżynierów budowy: na świadectwie złożonego drugiego państwowego lub dyplomowego egzaminu z działu inżyniersko-budowniczego, a jeżeli nadto kandydat ubiega się o upoważnienie rządowe dla działu techników kultury, na świadectwie złożonego egzaminu z tego działu, zaprowadzonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 20. Sierpnia 1884, Nr. 145 Dz. ust. państ.

b) Co do architektów: na świadectwie złożonego drugiego państwowego lub dyplomowego egzaminu z działu budowli lądowych.

c) Co do inżynierów budowy maszyn: na świadectwie złożonego drugiego państwowego lub dyplomowego egzaminu z działu budowy maszyn a

d) co do geometrów: na świadectwach kursowych złożonego egzaminu z całej matematyki i geometryi wykreślnej, następnie z fizyki, z niższej i wyższej geodozyi; a co do geometrów-techników i techników-kultury: na świadectwie złożonego z dobrym postępem drugiego państwowego (zawodowego) egzaminu, zaprowadzonego dla techników kultury rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 20. Sierpnia 1884, Nr. 145 Dz. u. p. tudzież na świadectwie kursowem złożonego egzaminu z geodozyi wyższej, uzyskanem w szkole politechnicznej, względnie akademii.

Uznanie tego rodzaju świadectw, wydanych przez zagraniczne zakłady naukowe, zastrzega się Ministerstwu spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty.

§. 3.

Dla udowodnienia praktycznego uzdolnienia ma kandydat wykazać, że po odbyciu przepisanych studyów odbył zawodową praktykę, która co do inżynierów budowy względnie inżynierów budowy i kultury, architektów a nareszcie co do inżynierów budowy maszyn ma trwać pięć, a co do geometrów trzy lata i ma być stwierdzoną zadowalniającemi i wiarygodnemi świadectwami.

Te świadectwa mają stwierdzać dłuższy, samoistny spółudział przy projektowaniu i wykonywaniu dotyczących budowli, a co do geometrów samoistne wykonywanie praktycznych czynności pomiarowych.

Wymagana praktyka może być odbytą:

a) W służbie państwowej, krajowej lub gminnej, następnie co do działu budowy, budowy maszyn, lub działu pomiarowego, w odnośnej służbie państwowych albo przez państwo zawiadywanych kolei lub koncesyonowanych towarzystw kolejowych;

b) przez kandydatów ubiegających się o upoważnienie rządowe na inżynierów budowy, względnie na inżynierów budowy i kultury, architektów lub inżynierów budowy maszyn, także u upoważnionego przez rząd inżyniera budowy względnie inżyniera budowy i kultury, architekta, koncesyonowanego budowniczego lub u inżyniera budowy maszyn (w fabryce maszyn wyłącznie uprzywilejowanej);

c) przez kandydatów ubiegających się o koncesyę na geometrę także przy pomiarach dla celów katastru i regulacyi podatku gruntowego, lub też u upoważnionego przez rząd inżyniera budowy, względnie inżyniera budowy i kultury, albo u geometry z upoważnieniem rządowem, względnie co do geometrów-techników i techników kultury w technicznem biurze dla kultury jednego z towarzystw gospodarskich.

§. 4.

Scisły egzamin praktyczny, który może być złożony już po upływie połowy praktyki, przepisanej w §. 3. dla inżynierów budowy, względnie dla inżynierów budowy i kultury, architektów i inżynierów budowy maszyn, polega na pisemnym i ustnym egzaminie. Pisemny egzamin obejmuje wypracowanie większego elaboratu z odnośnego działu budowy, dokonane wedle danego programu w pewnym, w każdym pojedyńczym wypadku wyznaczyć się mającym czasie.

Ustny egzamin ograniczać się ma na właściwy działy budowy (drogi, budownictwo wodne, budowy mostów, koleji i dział kultury, względnie budowle lądowe lub budowy maszyn) następnie na dotyczące każdego działu prawne postanowienia, przyczem głównie ma służyć wypracowanie pisemne za podstawę do stawiania pytań.

U geometrów ma obejmywać ścisły egzamin:

1. Wykonywanie praktycznych zadań z miernictwa, i to rozwiązanych w polu i pisemnie;

2. ustny egzamin z matematyki i geodozyi we wszystkich działach i

3. egzamin z ustaw i rozporządzeń, które się odnoszą do prowadzenia ewidencyi katastru podatku gruntowego, do zgodności operatów katastru podatku gruntowego z księgami hipotecznemi i do komasacyi gruntów. W ostatnim względzie jednak o tyle tylko, o ile ustawy i rozporządzenia te dotyczą działu mierniczego i kraju, dla którego geometra ma być ustanowiony.

Geometrowie technicy i technicy kultury mają nadto wykonać praktyczną robotę z dziedziny techniki kultury i złożyć ustny egzamin z ustaw i rozporządzeń tego działu.

§. 5.

Od kandydatów, którzy złożyli z dobrym postępem egzamin dyplomowy z działu inżynieryi budowniczej, budownictwa lądowego i budowy maszyn, należy dla wykazania praktycznego wykształcenia wymagać tylko trzechletniej praktyki zawodowej, odbytej po ukończeniu przepisanych studyów.

§. 6.

Egzamina odbywają się w kwietniu i październiku w siedzibach urzędowych politycznych Władz krajowych, gdzie znajdują się szkoły politechniczne, przed komisyą egzaminacyjną, której członków powoła w tym celu polityczna władza krajowa.

Przytem należy odpowiednio zastosować przepisy, obowiązujące względem egzaminów dla rządowej służby budowniczej.

§. 7.

W granicach zakresu zawodowego, wyszczególnionych w §. 1., przyznaje się pojedyńczym kategoryom techników prywatnych z upoważnieniem rządowem, wszelkie uprawnienia, zastrzeżone rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 11. Grudnia 1860, l. 36413, ze względu na zakres działania tych techników, a dotyczące postanowienia powołanego rozporządzenia mają być odpowiednio zastosowane.

§. 8.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza zakresu uprawnień techników cywilnych z upoważnieniem rządowem już uzyskanem na mocy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Grudnia 1860, l. 36.413.

§. 9.

Niezmienione obecnem rozporządzeniem postanowienia §§. 1, 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Grudnia 1860, l. 36.413, jakoteż i inne w niem zawarte zarządzenia, pozostają nadal w swej mocy.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r. **Pražák** w. r. **Dunajewski** w. r.
Gautsch w. r. **Bacquehem** w. r.

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Dyrekcyi skarbu we Lwowie z d. 11. Grudnia 1886, l. 1615/pr., dotyczące pobierania bezpośrednich i pośrednich podatków i opłat z dodatkami, za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1887.

Według §. 1. ustawy z dnia 9. Listopada 1886, Dz. u. p. Nr. 158, mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami pobierane w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1887 nadal według obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą finansową z dnia 20. Kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 59.

Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty od razu na cały rok 1887. Zmiany, jakieby w tem wskutek na ten rok uchwalić się mającej ustawy skarbowej zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Wymiar i nałożenie podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi ma być uskuteczniony w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) rezultatów ewidencyi, zaś pod względem przypisania i ściągnienia takowego na rok 1887, postępować się ma w myśl postanowień ustawy z dnia 7. Czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49 i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z d. 22. Czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 119.

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków czyli podatku domowego, ma być zastosowaną ustawa z d. 9. Lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym pobrany być winien prócz ordinarium nadzwyczajny dodatek w wysokości ordinarium. Ci jednak kontrybuenci, których całkowita na rok 1887 przypadająca należytość podatkowa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym w drugiej klasie w ordinarium kwoty 30 złr. nie przewyższa, mają spłacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ordinarium. Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo czynszowym i klasowym tudzież dochodowym, spłacana być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry, w półrocznych, dnia 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku płatnych ratach. Należy zatem przy pierw wymienionych rodzajach podatków, przypadającą za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1887 należytość kwartalną, pobierać z końcem Marca 1887, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1887 w pełnej, za pierwsze półrocze 1887 już należnej kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych, jakoteż względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1887, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1887, winne być w dotychczasowej, instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca Stycznia 1887 do właściwych władz wniesione.

2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1887 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1884, 1885 i 1886.

3. Postanowienia §§. 21 i 22 ces. patentu z dnia 29. Października 1849, zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II. klasy, w roku 1887 przypadających.

Osoby lub instytucye, obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy, i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1886.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z kapitałów u nich lokowanych przy wypłacie takowych, jest ważne także na rok 1887.

Posiadaczom budynków, uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1887 od czystego dochodu rocznego z tychże budynków uzyskanego, to jest od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego, także po potrąceniu przypadających w roku 1887 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

W mowie będący 5% podatek, winien być równie jak podatek domowo-czynszowy spłacany z dołu w ratach, z końcem każdego kwartału już należnych, i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysługa.

We Lwowie dnia 11. Grudnia 1886.